

Medlem fra Bornholm (Kofod) er med. De have ikke altid fulgt den Fremgangsmaade, i alt Fald enkelte af dem, der nu sige ja. Jeg vil ogsaa hævde, at dette er ingenlunde en berettiget Forbring; thi Folkethinget har vel Ret til at anlage, men det har ogsaa Ret til at lade være, naar det ikke finder det politisk rigtigt. Men jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at det Forhold, der her foreligger, kun er en theoretisk Forhandling. Der foreligger for Dieblisset ikke noget faktisk Tilfælde, paa hvilket Ministerens Paastande og mine Indsigelser passe; thi der er ikke nogen særlig Person, der er islandsk Minister, som saadan alene, men den ærede Justitsminister eller Justitsminister og Minister for Island. Jeg veed derfor ikke, hvorledes det skulde kunne udsøres nu, som man forlanger af os; thi hvorledes skulde man være i Stand til at ubelufte den islandsk Minister af Statsraadet, naar man er forpligtet til at indlade Justitsministeren, da det er en og samme Person. Justitsministerens Anvisning paa Confeilspræsidenten lade vi altsaa foreløbig ligge. Dernæst henviste den ærede Minister til Lovene, Love, som jeg naturligvis ogsaa kender, f. Ex. Loven af 2den Januar 1871; og den islandsk Forfatningslov. Nu vil jeg først sige, at hvad end disse Love maatte indeholde med Hensyn til denne Sag, saa vil det dog kun for saa vidt kunne gjælde, som det er i Overensstemmelse med Danmarks Riges Grundlov, thi vi kunne ikke ved en Lov og Andre ved en anden Lov, som vi slet ikke have Indflydelse paa, forandre, hvad Grundloven paabyder, og Spørgsmaalet er altsaa, hvorledes Grundlovens Ret er i det omhandlede Punkt. Den førstnævnte Lov skulde have Viekraft for Ministerens Paastand ved dens § 1, der lyder saaledes: Island er en uadskillelig Del af den danske Stat med særegne Landsrettigheder. Dette er en Sætning, som jo er gjentagen i Loven aldeles til Overflod; thi Island var baade før og nu en uadskillelig Del af den danske Stat; der er ingen Forandring slet. Men ligesom Statsraadet ifølge Grundloven, tidligere var Islands almindelige Bærning, saaledes er Statsraadet ganske vist nu det Samme som før, nemlig Statsraadet for Rigets almindelige Anliggender, og naar Island ikke kan udøve nogen Andel af Lovgivningen med Hensyn til Rigets almindelige Anliggender, saa er det Noget, der ialtfald indirekte taler for min Opfattelse, at nemlig Island hverken gennem sin Representation eller gennem sin Minister kan udøve Indflydelse paa Landets almindelige Lovgivning; men dette vilde være Tilfældet, hvis dets Minister som saadan kunde have Sæde og Stemme i Statsraadet for Rigets almindelige Anliggender. Da den høitagtede Justitsminister kom til § 14 i Grundloven og hørte, at jeg baserede min Indsigelse paa denne Paragraf, da gik Ministerens Forandring nogle Potenser i Veiret. Min Paastand var denne, at kun de

Ministre udgjøre Statsraadet, som kunne tiltales af Folkethinget for deres Embedsførelse; men den islandsk Ministers Embedsførelse ligger ind under Althinget, og han kan tiltales og drages til Ansvar af denne Forsamling, medens vi, naar vi gennemgaa Islands Forfatning, ikke kunne finde et eneste Anliggende, for hvis Besørgelse vi kunne tiltale den islandsk Minister. Det er altsaa paa denne Forfatning, at hans Existens som Minister beror, og er det Tilfældet, saa kan han ikke være et Led af Statsraadet. Nu siger vel den høitærede Minister, at selvsjælig er han ansvarlig overfor Folkethinget, for hvad han gjør som Medlem af Statsraadet. Dette er et stærkt Spring i Tanken. Selvsjælig er han ansvarlig med de andre Ministre for, hvorledes han er kommen ind i Statsraadet, og for hvad han derefter bestiller derinde; men derom er der slet ikke her Tale. Her er jo netop Tale om at stoppe Udgangen for ham, saa at han ikke som islandsk Minister kommer ind i Statsraadet, og det er altsaa en uheldig Logik, naar den høitærede Minister taler om, hvorledes han skal forsøve sig, naar han er derinde, medens jeg har talt om, hvorvidt han skal kunne komme derind eller ei. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) synes at finde dette morsomt; han skal faae lidt mere af det Morsomme endnu, naar jeg beholder Ordet. Sagen er ingenlunde vigtig. Naar vi tænke os det Tilfælde — og de Herrer kunne let tænke sig det —, at en Minister, som tillige er islandsk Minister, fritages for Ansvar overfor Folkethinget, fordi der bestaar et saadant bestemt Misforhold mellem ham og Rigsdagen, at han ikke kan begaa sig i nogen Embedsførelse, der er underlagt Folkethinget, kan denne Mand saa sige: ganske vist er jeg paa en Maade bortvist af Statsraadet paa Grund af det Forhold, der bestaar mellem Rigsdagen og mig, og jeg har altsaa Intet at gøre der, men jeg bliver der alligevel, thi jeg har mit Althing, og jeg deltager alligevel med de andre Ministre i Behandlingen af de Lovforslag, som skulde forelægges den Rigsdag, der har viist mig sin Mistillid, og deltager i Afstemningen over, hvorvidt disse Forslag skulde have den og den Efficak og forelægges eller ei. Der have vi et Stykke Geheimestatsraad med en Minister, som vi ikke kunne magte, men som dog sidder der med sin Stemme. Jeg ser, at den høitagtede Justitsminister nu er kommen tilfede; jeg beslæger, at han ikke har hørt mine tidligere Udtalelser. At denne Minister nu kan blive siddende som Medlem af Statsraadet, saafremt man i det Dieblis, han gik bort som Minister hos os, udnævnte ham til Minister uden Portefeuille, det erkende vi, idet vi overmaade vel vide, at det kan Regjeringen gjøre og gjøre det i større eller mindre Omfang, for saa vidt de Bedkommende ville sidde der uden Løn, naar denne ikke bevilges. Det maa imidlertid sse ved en Akt